

Έτσι μας συστήνεται η πρωταγωνίστρια στο πέμπτο, μόλις, λεπτό. Την υποδύεται έξοχα, η Francis McDermand στο πολυσχηματικό Three Billboards Outside Ebbing, Missouri.

Δεν περιμέναμε τίποτα λιγότερο από μια καλλιτέχνίδα με τέσσερις υποψηφιότητες, ένα Oscar πρώτου γυναικείου ρόλου, δεκάδες άλλων διακρίσεων, ακόλουθα όλα τούτα σημαντικών σπουδών και σοβαρότερων ερμηνειών.

Είναι μια γυναίκα χωρισμένη, που κατοικεί στην μικρή κωμόπολη του Μιζούρι, ονόματι Έμπιν. Μεσοδυτική πολιτεία με ότι συνεπάγεται αυτό. Η 16χρονη κόρη της έχει βιαστεί, δολοφονηθεί και καεί.

Έχουν παρέλθει μήνες επτά, καμιά πρόοδος δεν έχει γίνει την διαλεύκανση του εγκλήματος και τότε κάνει ένα μεγάλο συγκρουσιακό βήμα που θα τη φέρει αντιμέτωπη με το σύνολο σχεδόν της μικρής κοινωνίας.

Πρώτος βασικός της στόχος ο επικεφαλής του τοπικού τμήματος, που υποδύεται εξ ίσου αριστοτεχνικά ο Woody Harrelson. Η σύγκρουση ολοένα και κλιμακώνεται, με συνεχείς μάλιστα ανατροπές σε ένα κυκεώνα που αποκαλύπτει όλη την παθογένεια της Αμερικής.

Αν εξαιρεθεί ένα είδος ελαφράς αφέλειας στη σεναριακή προσέγγιση, απαραίτητης ενδεχομένως, προκειμένου να τεθούν θέματα, όλη η παραγωγή αποτελεί μια ανελέητη

κριτική για την σύγχρονη Αμερική.

Το Φυλετικό, η εγκληματικότητα, η βία, ο αλκοολισμός, τα ναρκωτικά, η αστυνομική αυθαιρεσία, κάθε είδους βία, γαρνιρισμένα με αντικομμουνισμό, ομοφοβισμό αναδύονται σχεδόν σε κάθε σκηνή, φωτίζοντας το σκοτεινό ντεκόρ της αμερικάνικης επαρχίας.

Ο σκηνοθέτης Martin Farnan McDonagh με Βρετανική και Ιρλανδική ιθαγένεια, στήνει την πλοκή αγγίζοντας όλο το φάσμα της παθογένειας και αναγκάζει τον θεατή σε μια συνεχή ημιτονοειδή συναισθηματικό κυματισμό.

Από την κατάθλιψη στη χαρά, από την ήττα στον θρίαμβο, από την μοναξιά στην συντροφικότητα.

Έντεχνα μας αφήνει να βάλουμε ο καθένας το δικό του τέλος, σημαδεύει την ταινία του με ανατροπές και συγκροτεί ένα απολύτως ενδιαφέρον σύνολο. Ξεχωριστή παραγωγή, ξεφεύγει αρκετά από το κλασσικό αμερικάνικο φορμά. Προφανώς διότι είναι δημιουργία ενός Ευρωπαίου.

Με εικόνες όμορφες, κατάλληλη μουσική υπόκρουση, μια υφέρπουσα απειλή, ξεσπάσματα βίας, αλλά και αντίστοιχες ειρηνικές, γαλήνιες στιγμές, διευθύνει την πλοκή και χαρίζει ένα άρτιο, συγκινητικό αποτέλεσμα.

